

Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (C. Thomsen) — at Kjøbenhavns Befæstning vilde være et af de væsentligste Led i Landets Forsvar, idet uden den blandt andre Ting — hvad der ogsaa blev sagt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds — Flaaden saa vel som Hæren savnede den nødvendige Støtte. Flaaden vilde uden denne Støtte have sit Veje i en ubefæstet By, men jeg tvivler paa, at der er mange Steder, hvor en Flaade er beliggende i en ubefæstet Flaadestation. Jeg skal ikke, lige saa lidt som nogen af de to ærede Medlemmer, der nu have talt, komme ind paa Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag. Det skal jeg vente til den eventuelle Udvalgsbehandling, hvor jeg skal give saa fuldstændige Oplysninger, som ønskes, og jeg har i den Henseende meget fuldstændige Oplysninger at give. Jeg vil blot i ganske faa Ord udtale mig om Lovforslaget i sin Almindelighed og om de Grunde, der for mig særlig have gjort sig gældende for Forelæggelsen.

Da jeg i 1879 forelagde det Lovforslag om Søværnets Ordning, som førte til Loven af 28de Maj 1880, var Personellet Størrelse afskåret efter de Krav, som den daværende Flaade stillede, men dog saaledes, at det var forudsat, at det skulde lykkes hurtigt ved Krigens Udbrud eller ved Mobiliseringen at saa Størstedelen af det værnepligtige Reservermandskab i Sørudden indtaldt, navnlig Reserverofficererne. Fordringerne vare altsaa bestemte, men de bleve desuagtet under Forhandlingerne her i Tinget nedsatte i en temmelig betydelig Grad. Naar jeg dog gik ind paa det, var det af to Grunde. Den ene var den, at det, der blev vedtaget her, dog var en ikke ringe Forbedring af, hvad vi havde i Forvejen, men som ogsaa var overordentlig utilfredsstillende, nemlig det, vi havde i Henshold til Søværnsloven af 1868. Den anden Grund var den, at for de fleste Korps' Bedkommende kunde selv den mindre Udvidelse af Kammerne, som Nigsdagen gik ind paa, dog først tilvejebringes i Løbet af en længere Arrække, og den er for enkelte Korps' Bedkommende ikke ganske tilvejebragt endnu. Smidlertid er det, der mangler i saa Henseende, kun lidt, og det er derfor naturligt, at man har taget fat paa Sagen igen. Det maa jo altsaa erindres, at vi ved Søværnsloven af 1880 fik mindre Personal, end der antoges at være nødvendig for den Flaade, vi da havde, selv naar den overvejende Del af Reserverofficererne og andre Befalingsmænd af Sørudden vare mødte. Det blev fremhævet i Motiverne til Lovforslaget, at Bestaffenheden

af det nyere Krigsmateriel er en saadan, at det i væsentlig højere Grad end tidligere gør Fordring paa et nogenlunde talrigt, godt uddannet fast Personale, og Nødvendigheden heraf har den senere Tids Udvikling i væsentlig Grad forøget. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at Maskinkraften er nu bleven langt større, for at man kan blive sat i Stand til at opnaa de størst mulige Hastigheder, hvorpaa der jo lægges saa megen Vægt. Maskinerne ere nu langt mere sammensatte og i Forhold til den Kraftudvikling, de skulle præstere, langt spinklere, saaledes at det er nødvendigt, at de passes og ledes af Folk, der til fulde kende dem. Ligeledes er siden den Tid Torpedovæsenet udviklet i overordentlig høj Grad. Det var den Gang for det aktive Torpedovæsens Bedkommende fuldstændig i sin Barndom, og det passive Søminevæsen er ligeledes udviklet meget siden da. Derfor er det nødvendigt, at man faar en endogsaa temmelig væsentlig Udvikling af det ved Søminekorpset ansatte Personale. I de senere Aar er der endvidere indført hurtigfydende Artilleri af Mellemkaliberen og af mindre Kalibere, disse sidste i stort Antal. Det er ligeledes Baabene, som fordre et Betjeningsmandskab, der er meget vel indøvet, for at man skal nærme sig til nogenlunde at have den fulde Nytte deraf. Som Følge af dette er det ingenlunde muligt at indskrænke Artilleriet, som man maaſte et Øjeblik kunde tro, idet jo det hele samlede Antal af Kanoner paa en Flaade er ikke saa lidt mindre end tidligere. Sagen er jo den, at med de gamle glatløbede Mundingssladningskanoner var en enkelt vel indøvet Mand egentlig tilstrækkelig til, at de andre overmaade hurtig kunde lære det. Nu er det jo helt anderledes. Det er saaledes omtrent i alle Retninger, at det, for at man kan faa virkelig Nytte af sit Materiel, er nødvendigt at have et større Antal af vel indøvet og derfor fast Personale.

Men hertil kommer saa ogsaa en anden Sag, og det er den hurtige Brug, man kan faa saa vel for sin Hær som for sin Flaade. Hvad enten det nu bliver Opgaven straks at gaa i Kamp, eller det bliver Opgaven at værne om Neutraliteten, er det nødvendigt, at i alt Fald en væsentlig Del af Flaadestyrken kommer ud, inden det er for silbe. I saa Henseende — og jeg lægger mest Vægt paa dette — er det nødvendigt, at man tvinges til næsten udelukkende at støtte sig paa det Mandskab, der haves i de faste Kammer. Der er omtrent i alle Mariner, siden vor Søværnslov blev vedtaget, gjort de største Anstrengelser for i Lighed med,